

Arrêt du 15 juin 1998

dans l'affaire B 97/1

En cause :

V. SCHOLTES-WOELDGEN

contre

UNION ECONOMIQUE BENELUX

Langue de la procédure : le français

Arrest van 15 juni 1998

in de zaak B 97/1

In zake :

V. SCHOLTES-WOELDGEN

tegen

BENELUX ECONOMISCHE UNIE

Procestaal : Frans

HET BENELUX-GERECHTSHOF

In de zaak B 97/1

1. Gelet op het op 17 februari 1997 ter griffie van het Hof ingekomen inleidende verzoekschrift, alsook op de op 23 april 1997 ingediende memorie van antwoord van verweerster ;

2. Overwegende dat verzoekster de nietigverklaring vordert van beslissing SG/INT (96) 455 d.d. 17 december 1996 van het College van Secretarissen-Generaal “om het op 6 november 1996 door de Raadgevende Commissie uitgebrachte advies (in de zaken IB/95/2 en IB/95/4) te volgen” ;

dat dat advies luidde dat “de interne beroepen (...) ontvankelijk doch ongegrond (zijn)” ;

dat het administratiefrechterlijk beroep mitsdien gericht is tegen de beslissing van het Gezag, waarbij de interne beroepen worden afgewezen, welke zijn ingesteld tegen beslissing SG/INT (95) 115 van 7 april 1995, waarbij beslissing SG/INT (94) 390 van 22 december 1994 tot toekenning aan verzoekster van de inrichtingsvergoeding als bepaald in artikel 14 van het bezoldigingsreglement, ongedaan wordt gemaakt enerzijds, en tegen beslissing SG/INT (95) 313 van 29 augustus 1995, waarbij verzoeksters expatriëringstoelage die haar conform artikel 13 van voormeld reglement bij beslissing SG/INT (94) 123 van 15 april 1994 was toegekend, wordt ingetrokken anderzijds ;

dat verzoekster voor zoveel nodig de nietigverklaring vordert van evengenoemde beslissingen waartegen de interne beroepen waren gericht ;

3. Overwegende dat de standpunten van partijen ter openbare zitting van de Kamer “Ambtenarenrechtspraak” van 26 mei 1997 mondeling zijn toegelicht door Mr. Jean-Noël Louis en Mr. Louis Derwa, advocaten bij de balie te Brussel, namens verzoekster respectievelijk verweerster ;

dat een pleitnota namens verweerster op 23 mei 1997 ter griffie van het Hof was ingediend ;

dat de Kamer geen acht vermag te slaan op de namens verzoekster op 2 juni 1997 ter griffie van het Hof ingediende pleitnota welke nieuwe middelen bevat, alsmede feitelijke en rechtsgronden waarover geen debat op tegenspraak plaatsvond ;

4. dat de Eerste Advocaat-Generaal C. Wampach op 10 september 1997 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

5. Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden omschreven :

5.1. Verzoekster die de Luxemburgse nationaliteit bezit, trad op 1 september 1993 als beambte in dienst bij het Secretariaat-Generaal van verweerster in de functie van administrateur en werd op 30 augustus 1994 vast aangesteld als administrateur met ingang van 1 september 1994 ;

5.2. Op 1 maart 1994 verzocht verzoekster om toekenning van de expatriëringstoelage als bepaald in artikel 13 van het bezoldigingsreglement, waarbij zij aanvoerde dat haar wettelijke woonplaats in Luxemburg was gelegen. Het Gezag kende haar die toelage toe bij beslissing SG/INT (94) 123 van 15 april 1994 met terugwerkende kracht tot de datum van indiensttreding ;

5.3. Op 5 december 1994 verzocht verzoekster om toekenning van de inrichtingsvergoeding als bepaald in artikel 14 van voormeld reglement en betoogde daarbij dat zij aan de in deze bepaling gestelde voorwaarden voldeed. Het Gezag kende haar het recht op die vergoeding toe bij beslissing SG/INT (94) 390 van 22 december 1994 ;

5.4. Gevolg gevend aan een verzoek van de boekhouding van het Secretariaat-Generaal van verweerster verstrekke verzoekster op 15 maart 1995 een bewijs van dezelfde datum, waarin werd bevestigd dat zij sedert 9 juli 1990 in het bevolkingsregister van de gemeente Oudergem (Brussel) was ingeschreven ;

5.5. Het Gezag maakte bij beslissing SG/INT (95) 115 van 7 april 1995 zijn beslissing van 22 december 1994 tot toekenning van een inrichtingsvergoeding ongedaan, op de grond dat uit het bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister van de gemeente Oudergem vanaf 9 juli 1990 bleek dat verzoekster geen recht op die vergoeding had. In die beslissing werd echter ter kennis van verzoekster gebracht dat het Gezag zijn beslissing tot toekenning van de expatriëringstoelage diende te heroverwegen en werd haar een termijn van vijftien werkdagen verleend om een door een Luxemburgse overheid afgegeven stuk te verstrekken, waaruit bleek dat zij tot het ogenblik van haar indiensttreding bij het Secretariaat-Generaal in Luxemburg had verbleven. Het Gezag gaf te verstaan dat indien een dergelijk stuk niet werd verstrekt, het zijn beslissing tot toekenning van de expatriëringstoelage ongedaan zou maken en de ten onrechte gestorte bedragen zou laten terugvorderen ;

5.6. Na een briefwisseling tussen partijen en de overlegging van diverse stukken door verzoekster, deelde het Gezag haar bij schrijven van 13 juni 1995 mede dat het zijn intrekkingbeslissing van 7 april 1995 handhaafde ;

5.7. Op 15 juni 1995 stelde verzoekster het in artikel 7 van het Aanvullend Protocol bepaalde intern beroep tegen die beslissingen in ;

5.8. Bij beslissing SG/INT (95) 313 trok het Gezag op 29 augustus 1995 de expatriëringstoelage met ingang van 1 september 1995 in en zag daarbij af van terugvordering van de reeds betaalde toelagen ;

5.9. Verzoekster stelde op 8 september 1995 intern beroep tegen die beslissing in ;

5.10. De Raadgevende Commissie waarbij die beroepen aanhangig waren gemaakt, bracht op 6 november 1996 een advies uit. Na de beroepen te hebben gevoegd en te hebben overwogen dat verzoekster haar land niet had moeten verlaten om haar functie bij het Secretariaat-Generaal te aanvaarden - welke voorwaarde in artikel 13 van het bezoldigingsreglement is gesteld - en dat zij tengevolge van haar benoeming in vaste dienst niet van woonplaats had moeten veranderen - welke voorwaarde in artikel 14 van dat reglement is gesteld - was de Raadgevende Commissie van oordeel dat verzoekster noch voor de expatriëringstoelage noch voor de inrichtingsvergoeding in aanmerking kon komen en dat de interne beroepen bijgevolg ongegrond waren ;

5.11. Bij brief van 17 december 1996 stelde het Gezag verzoekster ervan in kennis dat het had besloten het advies van de Raadgevende Commissie te volgen ;

TEN AANZIEN VAN DE ONTVANKELIJKHEID :

6. Overwegende dat het administratiefrechterlijk beroep regelmatig is naar de vorm ; dat het binnen de voorgeschreven termijn is ingesteld ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

Over het eerste middel dat is ontleend aan schending van het rechtszekerheidsbeginsel, doordat door de aangevochten beslissingen buiten een redelijke termijn beslissingen worden ingetrokken, waarbij subjectieve rechten aan verzoekster zijn toegekend :

7. Overwegende dat het Gezag op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur verplicht is terug te komen op een beslissing die het voor onregelmatig houdt, door deze óf in te trekken óf op te heffen ;

8. dat het Gezag krachtens diezelfde beginselen een dergelijke beslissing binnen een redelijke termijn dient in te trekken c.q. op te heffen ;

9. Overwegende dat uit het bepaalde in artikel 3 van het aanvullend protocol van 29 april 1969 volgt, dat die termijn niet de termijn kan zijn, waarbinnen de in die voorziening bedoelde personen een beroep kunnen instellen tegen besluiten die hen schade berokkenen ;

10. dat immers onregelmatige besluiten die voor intrekking c.q. opheffing vatbaar zijn, niet noodzakelijk schade berokkenen aan die personen die als enigen bevoegd zijn om een beroep in te stellen tegen besluiten die hun rechtspositie raken ;

11. dat, anders dan het middel stelt, de aangevochten beslissingen niet dienden te worden genomen binnen de termijnen voor het instellen van een beroep tegen de als onregelmatig beschouwde beslissingen ;

12. dat bovendien uit de hiervoren onder 5. vermelde feitelijke gegevens, onder meer dat het Gezag pas vanaf 15 maart 1995 kennis had van een vermoedelijke onregelmatigheid, dat het aan verzoekster een termijn heeft verleend om de vereiste stukken over te leggen, wat aanleiding gaf tot een briefwisseling en de overlegging van diverse stukken, volgt dat de aangevochten beslissingen van 7 april 1995 en 29 augustus 1995 niet buiten een redelijke termijn werden genomen ;

13. dat het middel niet kan worden aangenomen ;

Over het tweede middel dat is ontleend aan de kennelijke beoordelingsfout en, voor zoveel nodig, schending van de artikelen 13 en 14 van het bezoldigingsreglement :

14. Overwegende dat op grond van artikel 13 van het aanvullend protocol inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie en behoudens uitzonderingen die niet van toepassing zijn op het onderhavig geval, het beroep slechts kan worden gegrond op schending van het geschreven recht of van substantiële vormen, op overschrijding of afwending van macht, dan wel op schending van enig algemeen rechtsbeginsel ;

15. dat het middel, voor zover het de kennelijke beoordelingsfout inroept, niet ontvankelijk is ;

16. Overwegende dat het middel voor het overige het Gezag verwijt te hebben besloten dat verzoekster het bewijs niet leverde dat zij op het ogenblik van haar indiensttreding bij het Secretariaat-Generaal in het Groothertogdom Luxemburg woonde en dat zij haar land had verlaten om haar functie te aanvaarden ;

17. dat het middel tevens de motivering van het door de Raadgevende Commissie uitgebrachte advies op de korrel neemt, volgens welke het simultane karakter van twee woonplaatsen, één in België en één in het Groothertogdom Luxemburg, het verlaten van het land en het veranderen van woonplaats in de weg stond ;

18. Overwegende dat het middel ter staving van de eerste grief een op 22 april 1996 door de Consul-Generaal van Luxemburg te Brussel opgestelde verklaring inroept, volgens welke verzoekster tot 1 september 1993 haar gewone verblijfplaats in het Groothertogdom Luxemburg heeft gehad ;

19. dat het betoogt dat uit het inschrijvingsbewijs van de gemeente Oudergem niet kan worden afgeleid dat verzoekster vóór evengenoemde datum haar hoofdverblijf in België had ;
20. Overwegende dat de verklaring die door de Consul-Generaal van Luxemburg te Brussel is opgemaakt op basis van gegevens welke van de gemeente Bech-Kleinmacher afkomstig zijn, niets boven of tegen de inhoud van de bevolkingsregisters van genoemde gemeente vermag te bewijzen ;
21. dat ten deze opgemerkt dient te worden dat uit het door het gemeentebestuur van Wellenstein (Groothertogdom Luxemburg) op 9 mei 1995 opgestelde "certificat de domicile" uitsluitend blijkt dat verzoekster sedert 22 januari 1990 te Bech-Kleinmacher gedomicilieerd is ;
22. dat verzoekster een ongedateerde verklaring van de burgemeester van die gemeente heeft overgelegd, die geen andere strekking heeft ;
23. dat uit een op 7 februari 1991 door het Luxemburgse "Centre informatique de l'Etat, service du répertoire général des personnes", afgegeven bewijs weliswaar blijkt dat verzoekster op die datum haar gewone verblijfplaats te Bech-Kleinmacher had, doch het Gezag daaruit niet noodzakelijk behoefde op te maken dat die verblijfplaats tot in 1993 voortduurde ;
24. Overwegende dat het Gezag mitsdien zonder schending van de artikelen 13 en 14 van het bezoldigingsreglement kon beslissen dat door verzoekster niet aannemelijk werd gemaakt dat zij in het Groothertogdom Luxemburg verbleef toen zij bij het Secretariaat-Generaal in dienst trad ;
25. Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de tweede grief geen verband houdt met de aangevochten beslissingen, nu uit de beslissing om het advies van de Raadgevende Commissie te volgen niet blijkt dat het Gezag de in dat advies vervatte motivering zou hebben overgenomen ;
26. dat het middel, voor zover het schending van de artikelen 13 en 14 van het bezoldigingsreglement inroept, ongegrond is ;

Op deze gronden,

27. Verwerpt het beroep ;
28. Begroot de kosten op nihil.

Aldus gewezen door de heren P. Marchal, voorzitter van de Kamer, W.J.M. Davids, plaatsvervangend voorzitter, en P. Kayser, lid,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 15 juni 1998 door de heer P. Marchal, voornoemd, in aanwezigheid van de heer J. du Jardin, advocaat-generaal, en de heer C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.